

Iránymutatások a pénzügyi stabilitási célokra történő jelentéstételről

1. Bevezetés

- 1.1. Az EIOPA az 1094/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (a továbbiakban: EIOPA-rendelet)¹ 16. cikke értelmében kibocsátja ezeket a nemzeti illetékes hatóságok felé pénzügyi stabilitási célokra történő jelentéstételre vonatkozó iránymutatásokat.
- 1.2. Az iránymutatásokat az egyes biztosítókra és viszontbiztosítókra, a harmadik országok biztosítói fióktelepeire, a részesedéssel rendelkező biztosítókra és viszontbiztosítókra, a biztosítói holdingtársaságokra és a vegyes pénzügyi holdingtársaságokra kell alkalmazni.
- 1.3. Az EIOPA azért bocsátja ki ezeket az iránymutatásokat, hogy biztosítsa az egységes és következetes szemléletet a pénzügyi stabilitási célokra történő adatgyűjtés terén, és útmutatást nyújtson a nemzeti felügyeleti hatóságoknak az EIOPA által az EIOPA-rendelet 35. cikkével összhangban előírt adatok összegyűjtéséhez.
- 1.4. Az EIOPA az ezekben az iránymutatásokban ismertetett adatokat az EIOPA-rendelet 8., 32. és 36. cikke szerinti feladatai ellátásához igényli. Az összegyűjtött adatok lehetővé teszik az EIOPA számára különösen azt, hogy figyelemmel kövesse és értékelje a piaci fejleményeket, valamint tájékoztassa a többi európai felügyeleti hatóságot, az Európai Rendszerkockázati Testületet (ESRB), az Európai Parlamentet, a Tanácsot és a Bizottságot az illetékességi területét érintő releváns tendenciákról, potenciális kockázatokról és sérülékeny pontokról. Emellett lehetővé teszik az EIOPA számára, hogy rendszeresen ellássa az ERKT-t a feladatai teljesítéséhez szükséges időszerű információkkal.
- 1.5. 2009/138/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (a továbbiakban: Szolvencia II irányelv)² 254. cikke. A pénzügyi stabilitási célokra szolgáló, ezeknek az iránymutatásoknak a hatálya alá tartozó információk bekérése azonban korábbi határidőkkel és/vagy nagyobb gyakorisággal történik. Az információk makroprudenciális elemzés céljára kerülnek felhasználásra.
- 1.6. A Szolvencia II irányelv 35. cikkének (6) és (7) bekezdése értelmében a nemzeti felügyeleti hatóságok könnyíthetnek a rendszeres, negyedéves felügyeleti jelentéstétel követelményein, és egyes vállalkozásokat mentesíthetnek a tételes jelentés készítése alól, amennyiben ezen információk benyújtása túlzott terhet jelentene a vállalkozás üzleti tevékenységében rejlő kockázatok jellegéhez, nagyságához és összetettségéhez képest. Az évesnél gyakoribb jelentéstétel alól mentesített, illetve a Szolvencia II irányelv 35. cikke alapján a tételes jelentés készítése alól mentesített vállalkozásokat a 2. iránymutatás 1.19 pontjában meghatározottak szerint mentesíteni kell a féléves, negyedéves és/vagy tételes jelentéstétel alól is. Meg kell azonban

¹ Az Európai Parlament és a Tanács 2010. november 24-i 1094/2010/EK rendelete az európai felügyeleti hatóság (az Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóság) létrehozásáról, valamint a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/79/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 48. o.)

² Az Európai Parlament és a Tanács 2009. november 25-i 2009/138/EK irányelve a biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról (Szolvencia II) (HL L 335., 2009.12.17., 1. o.)

jegyezni, hogy a Szolvencia II irányelv 35. cikke csak az adott tagállam életbiztosítási, illetve nem-életbiztosítási piacának 20%-át meg nem haladó vállalkozások mentesítését teszi lehetővé. A cikk emellett előírja a nemzeti felügyeleti hatóságok számára a legkisebb vállalkozások előnyben részesítését. Végezetül, a mentesítés nem gyengítheti az érintett pénzügyi rendszerek stabilitását az Európai Unióban.

- 1.7. Amennyiben a jelentéstétel pénzneme nem az euró, a nemzeti felügyeleti hatóságok bevezethetnek a jelentéstételre kötelezett szervezetek meghatározására szolgáló kritériumok alkalmazásakor használt, a devizaárfolyam-ingadozások hatásának kezelésére szolgáló intézkedéseket, amíg azok nincsenek lényeges hatással a 2., 4. és 5. iránymutatásban meghatározott küszöbértékekre.
- 1.8. A 7. iránymutatásban és a 8. iránymutatásban meghatározott, maximális erőfeszítésre vonatkozó elv célja, hogy segítséget nyújtson a biztosítóknak és viszontbiztosítóknak, a harmadik országok biztosítói fióktelepeinek, a részesedéssel rendelkező biztosítóknak és viszontbiztosítóknak, a biztosítói holdingtársaságoknak és a vegyes pénzügyi holdingtársaságoknak a makroprudenciális célokra elegendőnek ítélt pontossági szint biztosításához, úgy, hogy az egyensúlyban legyen a vállalkozás által ezen információk benyújtásához elvégzendő munkával, továbbá bizonyos fokú jogi bizonyosságot nyújtson a vállalkozásoknak az információ tartalmára vonatkozóan.
- 1.9. A vállalkozások szavatolótőke-pozíciójára vonatkozó negyedéves adatszolgáltatás kulcsfontosságú a pénzügyi stabilitás céljaira. A szavatolótőke-szükséglet (SCR) negyedévente történő teljes körű kiszámítása azonban valóban szükségtelen terhet jelenthet az érintett intézmények számára. Ezeknek az iránymutatásoknak a célja ezért az, hogy a szavatolótőke-szükségletre vonatkozó teljes számítás előírása helyett az összes szavatolótőke-szükséglet alakulását csak a volatilisabb SCR-modulok újbóli kiszámításával közelítse meg. Az erre vonatkozó módszer részletes bemutatását a 9. iránymutatás tartalmazza. A piaci kockázati modul újbóli kiszámítására gyakrabban lehet szükség, mivel ennek bemenő paraméterei volatilisabbak. A többi SCR-modul kellően stabilnak tekinthető ahhoz, hogy az éves számadatokból történő extrapoláció elfogadható legyen, kivéve, ha különleges körülmények a Szolvencia II irányelv szerinti újbóli kiszámítást tesznek szükségessé.
- 1.10. Az ezekben az iránymutatásokban ismertetett információk benyújtásának határideje a Szolvencia II irányelv 35. cikke szerinti negyedéves jelentéstételre vonatkozó egyedi határidőtől számított 2 hét, a 16. iránymutatásban ismertetettek szerint.
- 1.11. Ezek az iránymutatások az adatszolgáltatásról szóló végrehajtás-technikai standard következő mellékleteire hivatkoznak:
 - a) IV. melléklet: Eszközkategóriák;
 - b) V. melléklet: CIC táblázat;
 - c) VI. melléklet: A CIC táblázat fogalom meghatározásai.

1.12. Az iránymutatások címzettjei a nemzeti felügyeleti hatóságok.

1.13. Ezek az iránymutatások 2016. január 1-jétől alkalmazandók.

I. szakasz: Egyes biztosítók és viszontbiztosítók, valamint csoportok által a nemzeti felügyeleti hatóságok részére tett, a pénzügyi stabilitással kapcsolatos jelentések

1. iránymutatás – Általános rendelkezések

- 1.14. Az ezen iránymutatások szerinti jelentéstételre kötelezett egyes biztosítóknak, viszontbiztosítóknak és harmadik országok biztosítói fióktelepeinek egyedi szintű adatokat kell megadniuk.
- 1.15. Az ezen iránymutatások szerinti jelentéstételre kötelezett részesedéssel rendelkező biztosítóknak és viszontbiztosítóknak, biztosítói holdingtársaságoknak és vegyes pénzügyi holdingtársaságoknak konszolidált adatokat kell megadniuk.
- 1.16. Az ezen iránymutatások szerinti jelentést benyújtó biztosítói vagy viszontbiztosítói csoporthoz tartozó egyes biztosítóknak és viszontbiztosítóknak nem szabad egyedi szintű jelentést benyújtaniuk.
- 1.17. Ha az egyedi biztosító vagy viszontbiztosító egy biztosítói vagy viszontbiztosítói csoporthoz tartozik, és végső anyavállalata egy vegyes tevékenységű biztosítói holdingtársaság, és ezek a Szolvencia II irányelv 213. cikke (2) bekezdésének a), b) és c) pontjában meghatározottak szerint nem tartoznak csoporthoz, az egyedi szintű jelentéstételre vonatkozó 1.14 bekezdést kell alkalmazni.

2. iránymutatás – A jelentéstételre kötelezett szervezetek meghatározásának általános kritériumai

- 1.18. A jelentéstételre kötelezett szervezetek meghatározására vonatkozó kritériumok a következők:
- a) A Szolvencia II szerinti mérlegben 12 md eurót vagy ennek megfelelő nemzeti pénznemben kifejezett összeget meghaladó teljes eszközállománnyal rendelkező biztosítói és viszontbiztosítói csoportok;
 - b) A Szolvencia II szerinti mérlegben 12 md eurót vagy ennek megfelelő nemzeti pénznemben kifejezett összeget meghaladó teljes eszközállománnyal rendelkező egyes biztosítók, viszontbiztosítók és harmadik országok biztosítói fióktelepei, amelyek nem tartoznak az előző albekezdés értelmében jelentést benyújtó csoporthoz.
- 1.19. Amennyiben a szavatolótőke-szükséglet számításához a Szolvencia II irányelv 233. cikkében meghatározott 2. módszert használják, akár kizárólagosan, akár a 230. cikkben meghatározott 1. módszerrel együtt, a nemzeti felügyeleti hatóságoknak a 1.18 bekezdés a) pontjában meghatározott küszöbértéket a csoport teljes eszközértékét figyelembe véve kell értékelniük, beleértve a Szolvencia II irányelv szerinti mérleget és azoknak a vállalkozásoknak az eszközeit, amelyek tekintetében a 2. módszert alkalmazták.
- 1.20. Azoknak a biztosítóknak és viszontbiztosítóknak, részesedéssel rendelkező biztosítóknak és viszontbiztosítóknak, biztosítói holdingtársaságoknak, vegyes pénzügyi holdingtársaságoknak és harmadik országok biztosítói fióktelepeinek, amelyek számára a nemzeti felügyeleti hatóság a Szolvencia II 35. cikkének (6)

és (7) bekezdése alapján a felügyeleti jelentéstétel követelményeinek könnyítését engedélyezte, nem kell a biztosítók és viszontbiztosítók esetében a 11. és 12., a biztosítói és viszontbiztosítói csoportok esetében pedig a 14. és 15. irányelv szerinti jelentéseket benyújtaniuk.

3. iránymutatás – Pénznem

- 1.21. Minden adatpontot, melynél az adat típusa „pénzügyi”, az adatszolgáltatásról szóló végrehajtás-technikai standard 1. cikkében meghatározott jelentéstételi pénznemben kell megadni, azaz az attól eltérő pénznemeket át kell váltani a jelentéstétel pénznemére.
- 1.22. A jelentéstétel pénznemétől eltérő pénznemben jegyzett eszköz vagy kötelezettség értékének kifejezésekor az értéket úgy kell átváltani a jelentéstétel pénznemére, mintha az átváltás az eszöközhöz vagy kötelezettséghez kapcsolódó jelentéstételi időszak utolsó olyan napjának zárasi árfolyamán történne, amelyre vonatkozóan a megfelelő árfolyam rendelkezésre áll.
- 1.23. Bármilyen bevétel vagy kiadás értékének kifejezésekor az értéket a számviteli célokra használt átváltási alapot használva kell átváltani a jelentéstétel pénznemére.
- 1.24. Hacsak a felügyeleti hatóság mást nem ír elő, a jelentéstétel pénznemére történő átváltás számításakor egyedi szintű jelentés esetén a biztosító vagy viszontbiztosító pénzügyi kimutatásaihoz használttal, csoportszintű jelentés esetében a konszolidált pénzügyi kimutatáshoz használttal megegyező forrásból származó átváltási árfolyamot kell használni.

4. iránymutatás – Bekerülés a mintába a méretre vonatkozó küszöbérték alapján

- 1.25. Azoknak a biztosítóknak és viszontbiztosítóknak, részesedéssel rendelkező biztosítóknak és viszontbiztosítóknak, biztosítói holdingtársaságoknak, vegyes pénzügyi holdingtársaságoknak és harmadik országok biztosítói fióktelepeinek, amelyek nem estek a 2. iránymutatás hatálya alá, de amelyek a pénzügyi év végén a Szolvencia II szerinti mérlegben 13 md eurót vagy ennek megfelelő nemzeti pénznemben kifejezett összeget meghaladó teljes eszközállományt mutatnak ki, a következő pénzügyi év harmadik negyedétől kezdődően be kell nyújtaniuk a nemzeti felügyeleti hatóságoknak a biztosítói és viszontbiztosítói csoportok esetében a 10., 11. és 12. iránymutatásban, biztosítók, viszontbiztosítók és harmadik országok biztosítói fióktelepei esetében a 13., 14. és 15. iránymutatásban meghatározott számszerű információkat.
- 1.26. Azoknak a biztosítóknak és viszontbiztosítóknak, részesedéssel rendelkező biztosítóknak és viszontbiztosítóknak, biztosítói holdingtársaságoknak, vegyes pénzügyi holdingtársaságoknak és harmadik országok biztosítói fióktelepeinek, amelyek nem estek a 2. iránymutatás hatálya alá, de amelyek két egymást követő pénzügyi év végén a Szolvencia II szerinti mérlegben 12 és 13 md euró, illetve ennek megfelelő nemzeti pénznemben kifejezett összegek közötti teljes eszközállományt mutatnak ki, a második pénzügyi évet követő év harmadik

negyedévében kezdődően be kell nyújtaniuk a nemzeti felügyeleti hatóságoknak a biztosítói és viszontbiztosítói csoportok esetében a 10., 11. és 12. iránymutatásban, biztosítók, viszontbiztosítók és harmadik országok biztosítói fióktelepei esetében a 13., 14. és 15. iránymutatásban meghatározott számszerű információkat.

5. iránymutatás – Kizárás a mintából a méretre vonatkozó küszöbérték alapján

- 1.27. Azoknak a biztosítóknak és viszontbiztosítóknak, részesedéssel rendelkező biztosítóknak és viszontbiztosítóknak, biztosítói holdingtársaságoknak, vegyes pénzügyi holdingtársaságoknak és harmadik országok biztosítói fióktelepeinek, amelyek a 2. iránymutatás hatálya alá esnek, de a pénzügyi év végén a Szolvencia II szerinti mérlegben 11 md eurónál vagy ennek megfelelő nemzeti pénznemben kifejezett összegnél kisebb teljes eszközállományt mutatnak ki, a következő pénzügyi év első negyedévéből nem kell benyújtaniuk a nemzeti felügyeleti hatóságoknak a biztosítói és viszontbiztosítói csoportok esetében a 10., 11. és 12. iránymutatásban, biztosítók, viszontbiztosítók és harmadik országok biztosítói fióktelepei esetében a 13., 14. és 15. iránymutatásban meghatározott számszerű információkat.
- 1.28. Azoknak a biztosítóknak és viszontbiztosítóknak, részesedéssel rendelkező biztosítóknak és viszontbiztosítóknak, biztosítói holdingtársaságoknak, vegyes pénzügyi holdingtársaságoknak és harmadik országok biztosítói fióktelepeinek, amelyek a 2. iránymutatás hatálya alá esnek, de két egymást követő pénzügyi év végén a Szolvencia II szerinti mérlegben 11 és 12 md euró, illetve ennek megfelelő nemzeti pénznemben kifejezett összegek közötti teljes eszközállományt mutatnak ki, a második pénzügyi évet követő év első negyedévéből kezdődően nem kell benyújtaniuk a nemzeti felügyeleti hatóságoknak a biztosítói és viszontbiztosítói csoportok esetében a 10., 11. és 12. iránymutatásban, biztosítók, viszontbiztosítók és harmadik országok biztosítói fióktelepei esetében a 13., 14. és 15. iránymutatásban meghatározott számszerű információkat.

6. iránymutatás - A nemzeti felügyeleti hatóságok tájékoztatásai az EIOPA részére

- 1.29. A nemzeti felügyeleti hatóságoknak évente meg kell küldeniük az EIOPA részére azon biztosítók és viszontbiztosítók, csoportok és harmadik országok biztosítói fióktelepei jog szerinti nevét, a vállalkozás tekintetében illetékes felügyeleti hatóság által hozzárendelt, a helyi piacon használt azonosító kódját, és amennyiben rendelkezésre áll, jogiszemély-azonosítóját (Legal Entity Identifier, LEI), amelyek a 2. irányelv 1.18. bekezdésének a) vagy b) pontjában megadott, 12 milliárd eurós küszöbértéknek megfelelően a biztosítók és viszontbiztosítók, a harmadik országok biztosítói fióktelepei és a csoportok Szolvencia II irányelv szerinti rendszeres adatszolgáltatása keretében benyújtott év végi adatok beérkezésétől számított három héten belül jelentést nyújtanak be.

7. iránymutatás - Maximális erőfeszítés: Adatok elkészítése

- 1.30. A részesedéssel rendelkező biztosítóknak és viszontbiztosítóknak, a biztosítói holdingtársaságoknak és a vegyes pénzügyi holdingtársaságoknak a 10., 11. és 12. iránymutatásban meghatározott adatokat maximális erőfeszítést téve kell benyújtaniuk, biztosítva a szükséges erőfeszítés és a rendelkezésre bocsátott adatok pontossága közötti egyensúlyt, az alábbi 1.32, 1.33 és 1.34 bekezdésekkel összhangban.
- 1.31. A biztosítóknak, viszontbiztosítóknak és a harmadik országok biztosítói fióktelepeinek a 13, 14 és 15. iránymutatásban meghatározott adatokat maximális erőfeszítést téve kell benyújtaniuk, biztosítva a szükséges erőfeszítés és a rendelkezésre bocsátott adatok pontossága közötti egyensúlyt, az alábbi 1.32, 1.33 és 1.34 pontokkal összhangban.
- 1.32. A biztosítóknak és viszontbiztosítóknak, a részesedéssel rendelkező biztosítóknak és viszontbiztosítóknak, a biztosítói holdingtársaságoknak és vegyes pénzügyi holdingtársaságoknak, valamint a harmadik országok biztosítói fióktelepeinek biztosítaniuk kell, hogy a jelentésben szereplő adatok a szervezet aktuális pénzügyi és működési állapotának legpontosabb értékelését tükrözzék, és a rendelkezésükre álló legfrissebb információkon alapuljanak, figyelembe véve a következőket:
- a) lehetséges, hogy a benyújtott információk a rendszeres felügyeleti jelentéshez szükségesnél kevesebb belső minőségellenőrzésen estek át;
 - b) a lényegesség elvét követve a jelentést benyújtó szervezeteknek biztosítaniuk kell, hogy a jelentés minden lényeges tevékenységre kiterjedjen;
 - c) a jelen iránymutatások szerinti jelentés elkészítése során alkalmazott egyszerűsítéseket lehetőség szerint az idők során egységesen kell alkalmazni, kivéve az 1.34. bekezdésben ismertetett eltérések mérséklése céljából bevezetett módosításokat;
 - d) a megfelelő nemzeti felügyeleti hatóságot tájékoztatni kell azokról az egyszerűsítésekről, amelyek lényeges hatással vannak a jelentésben szereplő információkra.
- 1.33. A biztosítóknak és viszontbiztosítóknak, a részesedéssel rendelkező biztosítóknak és viszontbiztosítóknak, a biztosítói holdingtársaságoknak és vegyes pénzügyi holdingtársaságoknak, valamint a harmadik országok biztosítói fióktelepeinek törekedniük kell annak biztosítására, hogy a legjobb tudomásuk szerint az adatok ne tartalmazzanak olyan hibát vagy hiányosságot, amely az intézmény lényegesen eltérő felügyeleti megítéléséhez vezetne.
- 1.34. A biztosítóknak és viszontbiztosítóknak, a részesedéssel rendelkező biztosítóknak és viszontbiztosítóknak, a biztosítói holdingtársaságoknak és vegyes pénzügyi holdingtársaságoknak, valamint a harmadik országok biztosítói fióktelepeinek törekedniük kell az üzleti folyamatok tökéletesítésére, hogy csökkentsék a jelen iránymutatások szerinti jelentések és a Szolvencia II

irányelven alapuló rendszeres felügyeleti jelentések között az idő folyamán felmerülő, visszatérő eltéréseket.

8. iránymutatás - Maximális erőfeszítés: Az adatok nemzeti felügyeleti hatóságok általi felhasználása

1.35. A nemzeti felügyeleti hatóságoknak tudomásul kell venniük, hogy a pénzügyi stabilitási célokra benyújtott információk módosulhatnak, és nem feltétlenül egyeznek meg a Szolvencia II irányelv szerinti rendszeres felügyeleti jelentésekkel. A nemzeti felügyeleti hatóságok azonban tájékoztatást kérhetnek a jelentésben benyújtott adatok számításának módjáról, és ha szükségesnek ítélik, kérhetik az adatok aktualizálását.

9. iránymutatás – Negyedéves szavatolótőke-szükségleti adatok

1.36. A biztosítóknak és viszontbiztosítóknak, a részesedéssel rendelkező biztosítóknak és viszontbiztosítóknak, a biztosítói holdingtársaságoknak és vegyes pénzügyi holdingtársaságoknak, valamint a harmadik országok biztosítói fióktelepeinek biztosítaniuk kell, hogy a szavatolótőke-szükségletre vonatkozó negyedéves adatok jól megközelítsék a szavatolótőke-szükséglet tényleges szintjét. A szavatolótőke-szükségletre vonatkozó negyedéves adatok aktualizálása történhet csak a leginkább volatilis elemek frissítésével, míg a többi elem esetében a 7. iránymutatás értelmében elfogadható az éves adatok extrapolációja.

1.37. Mivel várhatóan a piaci kockázati elemek a leginkább volatilisak, a biztosítóknak és viszontbiztosítóknak, a részesedéssel rendelkező biztosítóknak és viszontbiztosítóknak, a biztosítói holdingtársaságoknak és vegyes pénzügyi holdingtársaságoknak, valamint a harmadik országok biztosítói fióktelepeinek meg kell fontolniuk különösen a piaci kockázati modul vagy annak volatilisabb elemei újbóli kiszámítását annak érdekében, hogy maximális erőfeszítést tegyenek a teljes szavatolótőke-szükségletre vonatkozó jelentés elkészítése során.

1.38. Közelítések és egyszerűsítések alkalmazása esetén a biztosítóknak és viszontbiztosítóknak, a részesedéssel rendelkező biztosítóknak és viszontbiztosítóknak, a biztosítói holdingtársaságoknak és vegyes pénzügyi holdingtársaságoknak, valamint a harmadik országok biztosítói fióktelepeinek biztosítaniuk kell, hogy a jelentésben szereplő adatok 7. iránymutatásnak megfelelően a szervezet aktuális pénzügyi állapotának legpontosabb értékelését tükrözzék.

1.39. A nemzeti felügyeleti hatóság a Szolvencia II irányelvnek megfelelően előírhatja a szavatolótőke-szükséglet teljes körű újraszámítását, ha a bizonyítékok arra utalnak, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító kockázati profilja a szavatolótőke-szükséglet teljes körű újraszámításának és prudenciális célokra történő benyújtásának utolsó időpontja óta jelentősen megváltozott.

1.40. Abban az esetben, ha a jelentésben szereplő információk azt jelzik, hogy a szavatolótőke-szükséglet vagy a minimális tőkeszükséglet a Szolvencia II

irányelv 138. és 139. cikkében meghatározottak szerint nem teljesül, a nemzeti felügyeleti hatóságnak tudomásul kell vennie, hogy feladatkörei és kapcsolódó jogkörei sérelme nélkül a jelen iránymutatások alapján benyújtott információk előzetes adatoknak minősülhetnek, amelyek a 8. iránymutatásnak megfelelően még változhatnak.

- 1.41. Az előző bekezdésben ismertetett esetekben a nemzeti felügyeleti hatóság a feladatkörei és kapcsolódó jogkörei sérelme nélkül kérheti aktualizált és megerősített adatok benyújtását.

II. szakasz: Számszerű információk

10. iránymutatás – Csoportokra vonatkozó számszerű éves információk

- 1.42. Az 1. és 2. iránymutatás hatálya alá tartozó részesedéssel rendelkező biztosítóknak és viszontbiztosítóknak, biztosítói holdingtársaságoknak és vegyes pénzügyi holdingtársaságoknak évente be kell nyújtaniuk a nemzeti felügyeleti hatóságnak a következő információkat:

- a) a csoportszintű szavatolótőke-megfelelés számításához használt módszertől függetlenül: az „A” technikai melléklet a jelentés tartalmát megadó S.01.01.12 tábláját, a „B” technikai melléklet S.01.01 pontjában foglalt utasítások szerint;
- b) a csoportszintű szavatolótőke-megfelelés számításához használt módszertől függetlenül: az adatszolgáltatásról szóló végrehajtás-technikai standard I. mellékletének S.01.02.04 tábláját, amely megadja a biztosító vagy viszontbiztosító alapvető adatait és a jelentés általános tartalmát, az adatszolgáltatásról szóló végrehajtás-technikai standard III. mellékletében foglalt utasítások szerint;
- c) csak ha a Szolvencia II irányelv 230. cikkében meghatározott 1. módszert használják, akár kizárólagosan, akár a Szolvencia II irányelv 233. cikkében meghatározott 2. módszerrel együtt: az „A” technikai melléklet S.14.01.10 tábláját, amely tartalmazza a vállalkozás által kiadott, az életbiztosítási kötelezettségek elemzésére vonatkozó információkat, ideértve az életbiztosítási szerződéseket és a nem életbiztosítási szerződésekből eredő járadékokat, homogén kockázati csoportonként, a „B” technikai melléklet S.14.01 pontjában foglalt utasítások szerint;
- d) csak ha a Szolvencia II irányelv 230. cikkében meghatározott 1. módszert használják, akár kizárólagosan, akár a Szolvencia II irányelv 233. cikkében meghatározott 2. módszerrel együtt: az „A” technikai melléklet S.38.01.10 tábláját, amely a biztosítástechnikai tartalékok futamidejére vonatkozó információkat tartalmazza, a „B” technikai melléklet S.38.01 pontjában foglalt utasítások szerint;
- e) csak ha a Szolvencia II irányelv 230. cikkében meghatározott 1. módszert használják, akár kizárólagosan, akár a Szolvencia II irányelv 233. cikkében meghatározott 2. módszerrel együtt: az „A” technikai melléklet eredmény

megosztására vonatkozó információkat tartalmazó S.40.01.10 tábláját, a „B” technikai melléklet S.40.01 pontjában foglalt utasítások szerint.

11. iránymutatás – Csoportokra vonatkozó számszerű féléves információk

1.43. Az 1. és 2. iránymutatás hatálya alá tartozó részesedéssel rendelkező biztosítóknak és viszontbiztosítóknak, biztosítói holdingtársaságoknak és vegyes pénzügyi holdingtársaságoknak félévente be kell nyújtaniuk a nemzeti felügyeleti hatóságnak a következő információkat:

- a) az „A” technikai melléklet eredményre vonatkozó információkat tartalmazó S.39.01.11 tábláját, a „B” technikai melléklet S.39.01 pontjában foglalt utasítások szerint.

12. iránymutatás – Csoportokra vonatkozó számszerű negyedéves információk³

1.44. Az 1. és 2. iránymutatás hatálya alá tartozó részesedéssel rendelkező biztosítóknak és viszontbiztosítóknak, biztosítói holdingtársaságoknak és vegyes pénzügyi holdingtársaságoknak negyedévente be kell nyújtaniuk a nemzeti felügyeleti hatóságnak a következő információkat:

- a) a csoportszintű szavatoló-tőke-megfelelés számításához használt módszertől függetlenül: az „A” technikai melléklet a jelentés tartalmát megadó S.01.01.13 tábláját, a „B” technikai melléklet S.01.01 pontjában foglalt utasítások szerint;
- b) a csoportszintű szavatoló-tőke-megfelelés számításához használt módszertől függetlenül: az adatszolgáltatásról szóló végrehajtás-technikai standard I. mellékletének S.01.02.04 tábláját, amely megadja a biztosító vagy viszontbiztosító alapvető adatait és a jelentés általános tartalmát, az adatszolgáltatásról szóló végrehajtás-technikai standard III. mellékletében foglalt utasítások szerint;
- c) csak ha a Szolvencia II irányelv 230. cikkében meghatározott 1. módszert használják, akár kizárólagosan, akár a Szolvencia II irányelv 233. cikkében meghatározott 2. módszerrel együtt: az adatszolgáltatásról szóló végrehajtás-technikai standard I. mellékletének a mérlegre vonatkozó információkat tartalmazó S.02.01.02 tábláját, az adatszolgáltatásról szóló végrehajtás-technikai standard III. mellékletében foglalt utasítások szerint;
- d) a csoportszintű szavatoló-tőke-megfelelés számításához használt módszertől függetlenül: az „A” technikai melléklet biztosítási díjakra, igényekre és kiadásokra vonatkozó információkat tartalmazó, a vállalkozás pénzügyi kimutatásaihoz használt értékelési és kimutatási elveket alkalmazó S.05.01.13 tábláját, a „B” technikai melléklet S.05.01 pontjában foglalt utasítások szerint, az (EU) 2015/35 felhatalmazáson alapuló rendelet I. mellékletében meghatározott minden egyes üzletágra vonatkozóan;

³ Az ebben az iránymutatásban említett III., IV. és V. mellékletek a nemzeti illetékes hatóságoknak benyújtandó adatszolgáltatási sablonokról szóló végrehajtás-technikai standardtervezet technikai mellékletei.

- e) a csoportszintű szavatolótőke-megfelelés számításához használt módszertől függetlenül: az adatszolgáltatásról szóló végrehajtás-technikai standard I. mellékletének az eszközök tételes felsorolását tartalmazó S.06.02.04 tábláját, az adatszolgáltatásról szóló végrehajtás-technikai standard III. mellékletében foglalt utasítások szerint;
- f) a csoportszintű szavatolótőke-megfelelés számításához használt módszertől függetlenül: az „A” technikai melléklet szavatoló tőkére vonatkozó alapvető információkat tartalmazó S.23.01.13 tábláját, a „B” technikai melléklet S.23.01 pontjában foglalt utasítások szerint, beleértve az alapvető szavatoló tőkét és a kiegészítő szavatoló tőkét;
- g) csak ha a Szolvencia II irányelv 230. cikkében meghatározott 1. módszert használják, akár kizárólagosan, akár a Szolvencia II irányelv 233. cikkében meghatározott 2. módszerrel együtt: az „A” technikai melléklet szavatolótőke-szükségletre vonatkozó alapvető információkat tartalmazó S.25.04.13 tábláját, a „B” technikai melléklet S.25.04 pontjában foglalt utasítások szerint;
- h) csak ha a Szolvencia II irányelv 230. cikkében meghatározott 1. módszert használják, akár kizárólagosan, akár a Szolvencia II irányelv 233. cikkében meghatározott 2. módszerrel együtt: az „A” technikai melléklet törlésekre vonatkozó információkat tartalmazó S.41.01.11 tábláját, a „B” technikai melléklet S.41.01 pontjában foglalt utasítások szerint.

13. iránymutatás – Számszerű éves információk az egyedi biztosítók esetében

- 1.45. Az 1. és 2. iránymutatás hatálya alá tartozó egyes biztosítóknak és viszontbiztosítóknak, valamint harmadik országok biztosítói fióktelepeinek évente be kell nyújtaniuk a nemzeti felügyeleti hatóságnak az alábbiakban meghatározott információkat:
- a) az „A” technikai melléklet a jelentés tartalmát megadó S.01.01.10 tábláját, a „B” technikai melléklet S.01.01 pontjában foglalt utasítások szerint;
 - b) az adatszolgáltatásról szóló végrehajtás-technikai standard I. mellékletének S.01.02.01 tábláját vagy a harmadik országbeli biztosítók fióktelepeinek felügyeletéről szóló iránymutatások III. mellékletének S.01.02.07 tábláját, amely megadja a biztosító, viszontbiztosító vagy a harmadik ország biztosítói fióktelepe alapvető adatait és a jelentés általános tartalmát, az adatszolgáltatásról szóló végrehajtás-technikai standard II. mellékletében, illetve a harmadik országbeli biztosítók fióktelepeinek felügyeletéről szóló iránymutatások IV. mellékletében foglalt utasítások szerint;
 - c) az „A” technikai melléklet S.14.01.10 tábláját, amely tartalmazza a vállalkozás által kiadott, az életbiztosítási kötelezettségek elemzésére vonatkozó információkat, ideértve az életbiztosítási szerződéseket és a nem életbiztosítási szerződésekből eredő járadékokat, homogén kockázati csoportionként, a „B” technikai melléklet S.14.01 pontjában foglalt utasítások szerint;

- d) az „A” technikai melléklet biztosítástechnikai tartalékok futamidejére vonatkozó információkat tartalmazó S.38.01.10 tábláját, a „B” technikai melléklet S.38.01 pontjában foglalt utasítások szerint;
- e) az „A” technikai melléklet eredmény megosztására vonatkozó információkat tartalmazó S.40.01.10 tábláját, a „B” technikai melléklet S.40.01 pontjában foglalt utasítások szerint.

14. iránymutatás – Számszerű féléves információk az egyedi biztosítók esetében

1.46. Az 1. és 2. iránymutatás hatálya alá tartozó egyes biztosítóknak és viszontbiztosítóknak, valamint harmadik országok biztosítói fióktelepeinek félévente be kell nyújtaniuk a nemzeti felügyeleti hatóságnak az alábbi információkat:

- a) az „A” technikai melléklet eredményre vonatkozó információkat tartalmazó S.39.01.11 tábláját, a „B” technikai melléklet S.39.01 pontjában foglalt utasítások szerint.

15. iránymutatás – Számszerű negyedéves információk az egyedi biztosítók esetében⁴

1.47. Az 1. és 2. iránymutatás hatálya alá tartozó egyes biztosítóknak és viszontbiztosítóknak, valamint harmadik országok biztosítói fióktelepeinek negyedévente be kell nyújtaniuk a nemzeti felügyeleti hatóságnak az alábbi információkat:

- a) az „A” technikai melléklet a jelentés tartalmát megadó S.01.01.11 tábláját, a „B” technikai melléklet S.01.01 pontjában foglalt utasítások szerint;
- b) az adatszolgáltatásról szóló végrehajtás-technikai standard I. mellékletének S.01.02.01 tábláját, amely megadja a biztosító vagy viszontbiztosító alapvető adatait és a jelentés általános tartalmát, az adatszolgáltatásról szóló végrehajtás-technikai standard II. mellékletében foglalt utasítások szerint;
- c) az „A” technikai melléklet szavatolótőke-szükségletre vonatkozó alapvető információkat tartalmazó S.25.04.11 tábláját, a „B” technikai melléklet S.25.04 pontjában foglalt utasítások szerint;
- d) az „A” technikai melléklet törlésekre vonatkozó információkat tartalmazó S.41.01.11 tábláját, a „B” technikai melléklet S.41.01 pontjában foglalt utasítások szerint.

⁴ Az ebben az iránymutatásban említett III. melléklet a nemzeti illetékes hatóságoknak benyújtandó adatszolgáltatási sablonokról szóló végrehajtás-technikai standardtervezet technikai melléklete.

III. szakasz: Benyújtási határidők és más rendelkezések

16. iránymutatás – Benyújtási határidők

- 1.48. A Szolvencia II irányelv végrehajtását követő három évnyi átmeneti időszakot követően a biztosítóknak és viszontbiztosítóknak, részesedéssel rendelkező biztosítóknak és viszontbiztosítóknak, biztosítói holdingtársaságoknak, vegyes pénzügyi holdingtársaságoknak és harmadik országok biztosítói fióktelepeinek a referenciaidőszak végétől számított 7 héten belül be kell nyújtaniuk a biztosítói és viszontbiztosítói csoportok esetében a 10., 11. és 12. iránymutatásban, biztosítók, viszontbiztosítók és harmadik országok biztosítói fióktelepei esetében a 13., 14. és 15. iránymutatásban meghatározott számszerű információkat.
- 1.49. A Szolvencia II irányelv végrehajtását követő három évnyi átmeneti időszakban a 1.48 bekezdésben meghatározott határidőt meg kell hosszabbítani:
- a) a 2016. évre vonatkozó negyedéves, féléves és éves információk benyújtására vonatkozóan 3 héttel (10 hétre);
 - b) a 2017. évre vonatkozó negyedéves, féléves és éves információk benyújtására vonatkozóan 2 héttel (9 hétre);
 - c) a 2018. évre vonatkozó negyedéves, féléves és éves információk benyújtására vonatkozóan 1 héttel (8 hétre).

17. iránymutatás – Adatok elfogadhatósági vizsgálata

- 1.50. A nemzeti felügyeleti hatóságoknak a kapott adatokat a „C” technikai mellékletben ismertetett elfogadhatósági ellenőrzések segítségével kell értékelniük.

18. iránymutatás – Méret alapú jelentéstételi küszöbértékek a 2016. évben

- 1.51. A nemzeti felügyeleti hatóságoknak a korábban érvényben lévő szavatolótőke-megfelelési rendszerből rendelkezésre álló legutóbbi éves adatok közt megtalálható összes eszközértéket kell használniuk azoknak a vállalkozásoknak az azonosításához, amelyeknek 2016. első negyedévében a 2. irányelv 1.18 bekezdésének a) és b) pontjával összhangban jelentést kell benyújtaniuk.
- 1.52. Abban az esetben, ha az 1.51 bekezdésben említett, az összes eszközértékre vonatkozó információ nem áll rendelkezésre, vagy a hatósági bevallásokban nem kerül benyújtásra, a nemzeti felügyeleti hatóságoknak az éves csoportszintű pénzügyi kimutatásban szereplő konszolidált mérleget kell figyelembe venniük, vagy a teljes eszközérték olyan közelítését kell használniuk, amely figyelembe veszi legalább a csoporthoz tartozó minden fő biztosító vagy viszontbiztosító eszközeinek összesített értékét.
- 1.53. A nemzeti felügyeleti hatóságoknak a jelentés első alkalommal történő benyújtását ésszerű idővel megelőzően értesíteniük kell azokat a biztosítókat és viszontbiztosítókat, csoportokat és harmadik országok biztosítói fióktelepeit, amelyek a 2. iránymutatás 1.18 pontjának a) vagy b) bekezdésében vagy az

1.51 bekezdés átmeneti rendelkezéseiben meghatározott, méret alapú küszöbérték alapján jelentés benyújtására kötelezettek.

19. iránymutatás – A jelentés első alkalommal történő benyújtása

1.54. A 2-18. iránymutatásnak megfelelően azonosított részesedéssel rendelkező biztosítóknak és viszontbiztosítóknak, biztosítói holdingtársaságoknak és vegyes pénzügyi holdingtársaságoknak, valamint harmadik országok biztosítói fióktelepeinek 2016. első negyedévére vonatkozóan kell megkezdeniük az ezeknek az iránymutatásoknak megfelelő jelentések benyújtását.

20. iránymutatás – A jelentéstétel eszközei

1.55. A nemzeti felügyeleti hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a II. szakaszban említett számszerű információk benyújtása elektronikus úton történjen.

21. iránymutatás – Felügyeleti jelentések formátumai

1.56. A biztosítóknak és viszontbiztosítóknak, a részesedéssel rendelkező biztosítóknak és viszontbiztosítóknak, a biztosítói holdingtársaságoknak és a vegyes pénzügyi holdingtársaságoknak a nemzeti felügyeleti hatóságok vagy a csoportfelügyeleti hatóság által meghatározott adatcsere-formátumban kell benyújtaniuk az információkat, betartva az alábbi specifikációkat:

- a) minden „pénzügyi” adattípusú adatpontot tizedes jegyek nélküli egységekben kell kifejezni, a S.06.02 tábla kivételével, melynek adatait két tizedes jegy pontossággal kell megadni;
- b) a „százalék” adattípusú adatpontokat négy tizedes jegy pontosságú egységekben kell kifejezni;
- c) az „egész szám” adattípusú adatpontokat tizedes jegyek nélkül kell megadni.

22. iránymutatás - Rendszeres felügyeleti jelentés – Jelentések formátuma

1.57. A biztosítóknak és viszontbiztosítóknak a számadatokat tartalmazó táblákban benyújtott információk megadásánál figyelembe kell venniük az EIOPA által közzétett adatpont-modellt.

Megfelelési és jelentési szabályok

1.58. Ez a dokumentum az EIOPA-rendelet 16. cikke értelmében kiadott iránymutatásokat tartalmaz. Az EIOPA-rendelet 16. cikkének (3) bekezdése szerint a hatáskörrel rendelkező hatóságok és a pénzügyi intézmények minden erőfeszítést megtesznek azért, hogy megfeleljenek az iránymutatásoknak és az ajánlásoknak.

1.59. Az ezeknek az iránymutatásoknak megfelelő vagy megfelelni kívánó, hatáskörrel rendelkező hatóságoknak az iránymutatásokat megfelelő módon be kell építeniük saját szabályozási vagy felügyeleti kereteikbe.

- 1.60. A hatáskörrel rendelkező hatóságok a lefordított változatok kiadásától számított két hónapon belül értesítik az EIOPA-t arról, hogy megfelelnek-e vagy meg kívánnak-e felelni ezeknek az iránymutatásoknak, illetve ellenkező esetben a meg nem felelés indokairól.
- 1.61. Amennyiben eddig a határidőig nem érkezik válasz, az adott, hatáskörrel rendelkező hatóságot úgy tekintik, hogy nem felelt meg a jelentéstételnek, és ekként kerül jelentésre.

Felülvizsgálatokra vonatkozó záró rendelkezés

- 1.62. Ezeket az iránymutatásokat az EIOPA felülvizsgálja.